

Moderne afgoderij: hedonisme

De moderne wereld, waarin de mens heen en weer spartelt aan de haak van de consumptieve leefstijl, biedt de mensheid geen andere uitweg dan misantropie en opportunisme. Deze leefstijl heeft de mensheid tot de rand van een afgrond geduwd waardoor men in een ontologische en epistemologische crisis verkeert, ook al pretendeert hij gelukkig en welbehagen te zijn. De mens is geïsoleerd van de natuur en is gedwongen tussen betonnen blokken te leven. De spiritualiteit is ten koste gegaan van de materiële behoeften. Het is a priori te concluderen dat in deze leefomstandigheden geen gelukzaligheid is te behalen in de wereld noch in het hiernamaals, want er heerst een cluster aan verbloemde oerwoudregels waarbij men het bevredigen van de lusten als het hoogste levensdoel ziet en omwille hiervan op een duivelse manier ten koste van anderen voortbestaat. Deze meedogenloze overschrijding kan uiteraard alleen plaatsvinden in een kapitalistische wereld waar schijnbare democratie en arbitraire toepassing van de mensenrechten zijn. De talloze voorbeelden hiervan zijn ook terug te zien in de schandalige historie van het imperialisme en kolonialisme. Het is een doel van de moslim om dit systeem, waar ongematigde consumptie en hebzucht centraal staan, te remplacieren met een rechtvaardig systeem dat gelukzaligheid aanreikt.

Tot de doelstellingen van de islam behoort dus ook de wereldse gelukzaligheid van de mensheid, ongeacht moslim of niet. De toepassing van de islam heeft dit bewezen in de historie. Deze volmaakte rechtvaardigheid is vanzelfsprekend ook te verwachten van dit goddelijke reglement. Om deze gelukzaligheid te bewerkstelligen, heeft de islam onder andere voorgeschreven om in elk geval rekening te houden met de rechten van de medemens. Een cruciale maatregel bij de realisatie daarvan is de eliminatie van genotzucht. Zelfs de rituelen in de islam beogen de beheersing van de geoorloofde lusten en het minimaliseren van de overbodige of verboden lusten, terwijl in de hierboven beschreven moderne wereld het bevredigen van de lusten een elementair verschijnsel is geworden. Hetzelfde geldt helaas ook voor de islamitische wereld. Deze extravagante bevrediging van de lusten heeft de plaats ingenomen van de traditionele afgoderij. Als de mens niet uit dit diepe coma komt, zal hij de eeuwige gelukzaligheid ontberen. De Koran verwijst als volgt naar deze vorm van afgoderij:

“Heb jij degene gezien die zijn eigen verlangen als god heeft genomen?”¹ Hierdoor heeft men zijn werkelijke doel vergeten.

De islam benadrukt niet zozeer het materialisme, zoals in het jodendom, of de spirituele aspecten, zoals in het christendom, maar biedt een gulden middenweg als de ideale leefstijl voor de mensheid. Men dient echter het materiële aspect van deze ideale leefstijl goed te onderkennen, want ook hier staat de materie niet centraal. Eigendom en geld worden als een middel beschouwd in plaats van een doelstelling. Het is niet verboden om in weelde te leven, maar alleen onder voorbehoud van bepaalde regels, zoals bewust zijn over de dood, het vermijden van verspilling en pronk, en het betalen van de armenbelasting en dergelijke voorwaarden. Het is tevens belangrijk dat deze toestand van overvloed niet tussen de mens en zijn Heer komt, want dan wordt het een vergif.

De geliefde profeet, de beste leermeester ooit, heeft gezegd: “De slimmerik is hij die zichzelf (regelmatig) ondervraagt en werkt voor het leven na de dood. De zwakkeling is hij die zijn verlangens navolgt en hoopt op de vergevensgezindheid van Allah, (terwijl hij volhardt in het zondigen).”

¹ Koran, 25:43.